

ת"פ 58600/06/17 - מדינת ישראל נגד נוי בת שמואל חדד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 17-06-58600 מדינת ישראל נ' חדד(עוצר
בפיקוח) ואח'
לפני כבוד השופט ירון לוי
מדינת ישראל
הנאשמה:

נגד
1. נוי בת שמואל חדד
הנאשמת:

גזר דין

פתח דבר

הנאשמת נוותנת את הדין על כך שהחזיקה בעלותה וניהלה שני בתים בשות, כפי שיפורט בהרחבת להלן.

.1

העבירות

הנאשמת הורשעה, על יסוד הוודאות, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

.2

א. סرزנות למעשה זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(2) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977 (להלן: "חוק") (שתי עבירות);

ב. החזקת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 204 לחוק (שתי עבירות);

ג. פרסום Shirوت זנות, עבירה לפי סעיף 205ג לחוק (שתי עבירות);

ד. שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק (שלוש עבירות);

ה. הלבנת הון אסורה, עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון,

תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון");

ו. הלבנת הון אסורה, עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון;

ז. פעללה ברכוש אסור, עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון;

ח. השימוש הכנסה מתוך דוח שיש לכלה בדו"ח בمزיד ובכונה

להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]
התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה") (ארבע עבירות);

ט. שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, בمزיד ובכונה להתחמק ממס,

עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (ארבע עבירות).

עמוד 1

.3. ואלה העובדות שעלו-יסודן הורשעה הנאשמה:

אישום ראשון

א. בשנת 2011 רכשה הנאשמה נכס ברחוב יצחק שדה 36, בתל-אביב, בקומת המרתף (להלן: "הנכס"), בתמורה ל-618,000 ₪. הנכס מחולק ל-9 חדרים קטנים, וכן מטבחון וחדר נוסף המשמש חדר המתנה.

ב. החל מאוקטובר 2013 ועד ספטמבר 2016 (להלן: "**תקופת האישום הראשון**") הפעילה הנאשמה, ביחד עם הנאשמה 2 (להלן: "**השותפה**"), ניהולו בנכס "בית עסק" שבו סופקו שירותים מין בתשלום (להלן: "**בית הבושת יצחק שדה**").

ג. במהלך תקופת האישום הראשון, ניהלה הנאשמה, ביחד עם השותפה, את בית הבושת יצחק שדה, באופן הבא:

(1) הן חתמו על חוזה שכירות פיקטיבי עם הנאשם 5 (להלן: "**השוכר הפיקטיבי**"), בוידען כי השוכר הפיקטיבי סובל מבעיות نفسיות. החוזה הציג כוזג לפיו השוכר הפיקטיבי שכר את הנכס בתמורה לשכירות חודשית בסך 17,750 ₪ ועוד להסתור ולהסווות את פעולות בית הבושת יצחק שדה.

(2) הנאשמה שלימה את החשבונות בין תפעול בית הבושת.

(3) הן קבעו את משך פעילות בית הבושת במשך 7 ימים בשבוע, בשתי שמרות יומיות.

(4) הן קבעו את שעות המשמרות, וארגנו את המשמרות באופן שהורה מתי הגיע כל איש לבית הבושת לשם קיום יחס מין בתשלום.

(5) הן ניהלו את המקום כך שבכל משמרת סיפקו בין 9 ל-3 נשים שירותים מין בתמורה לתשלום (להלן: "**האתן**").

(6) הן ניהלו את המקום כך שכל איש סיפקה שירותים מין לבין 2 ל-25 לקוחות בכל משמרת.

(7) הן הורו לכל איש לגבות מכל לקוחות אתן של 250 ₪, עבור פרק זמן של עד 30 דקות.

(8) בהנחייתן, מתוך האתן ששולם לבית הבושת, הותירה כל איש סך של 125 ₪ (מחצית האתן) לפיקידות.

(9) הן שכרו מאבטחים לבית הבושת ושילמו להם שכר בהיקף של מאות שקלים לכל משמרת.

(10) הן ארגנו את משמרות הפיקידות שסייעו בניהול בית הבושת ושכרו פיקידות חדשות לעובוד בבית הבושת.

(11) הן חיפשו ומצאו נשים חדשות שישפכו שירותים זנות בבית הבושת. הנאשמה הדריכה את הנשים

הלו, לגבי האופן בו בית הבושת מתנה.

ד. הנאשمت, ביחד עם השותפה, פרסמה את שירותיה המין שניתנו בבית הבושת, באתר אינטרנט "יעודים", וכן באמצעות כרטיסי ביקור שהונחו על רכבים חוניים, על ידי מחלקי כרטיסים. הן שכרו את מחלקי הcartisim ושלמו להם עבור חלקת הcartisim.

ה. בין ספטמבר 2013 לבין 15.9.16 קיבלה הנאשמת, ביחד עם השותפה, בבית הבושת ביצחק שדה, אתן בסכום כולל של 10 מיליון ₪, מלוקחות שירות הזרים.

ו. במטרה להסווות את הפעולות העבריינית בבית הבושת ועל מנת להסתיר את מעורבותה הנאשמת והשותפה, ואת מקור הכנסתן, הנובע מעבירות הסרירות והבאת אדם לידי עיסוק בזנות ממופרט לעיל, שילמו הנאשמת והשותפה לשוכר הפיקטיבי, סך של כ-500 ₪ ולהסווות את בעלון של הנאשמת והשותפה על בית הבושת, הן הדריכו את הנשים המספקות שירותים מין בבית הבושת והפקידות למסור בכספי, במקרה של חקירה עתידית, כי השוכר הפיקטיבי הוא בעל בית הבושת ומנהלו, גם שידעו כי עובדה זו אינה נכון.

ז. בנוסף, לשם שיבוש חקירות משטרתיות על המקום, הנחתה הנאשמת את הפקידות להסתיר את רשותת כניסה הלוקחות כשמגיעה המשטרה ולטען בכח בחקירות כי בית הבושת משמש להשכרת חדרים.

ח. הנאשמת והשותפה העסיקו מנהלת ופקידות אשר סייעו להן בניהולו השוטף של בית הבושת ביצחק שדה, ובין היתר: ענו לטלפונים ונתנו הסברים ללקוחות, שכללו תיאור המקום, תיאור הנשים ותשלומים האתנן הנדרש; ניהלו רישומים של הלוקחות, צלצלו בפעמון שהותקן בחדרים כhalbפו 20 דקות ובסיום, אספו את האתנן מהנשים; היו בקשר עם מחלקי הcartisim, עם שירות המכבסה ועם המאבטחים, ושילמו להם; דיווחו לנאשמת ולשותפה על כמות הלוקחות במשמרות בהן נמצא וכן על סך ההכנסות מול סך ההוצאות, עברו כל יום שבו היה בית הבושת פתוח; אספו בסיום המשמרת את האתנן במעטפה והעבירוו לנאשמת ולשותפה.

ט. בית הבושת ביצחק שדה פעל כך עד ליום 15.9.16, עת הוצאה צו סגירה שיפוטי על ידי בית משפט השלום בתל אביב-יפו.

אישום שני

א. בסוף שנת 2012 רכש נאשם 3 (להלן: "הבעלים") את הנכס ברחוב טברסקי 4 בתל-אביב בקומת 2 (להלן: "הנכס ברוח' טברסקי"), בתמורה ל- 800,000 ₪. אף שנאשם 3 הוא הבעלים הרשום היחיד, סמוך לאחר מכן חתם נאשם 3 על תצהיר לפיו הוא והנאשمت שותפים בזכויות על הנכס ברוח' טברסקי. בשנת 2013 העביר נאשם 3 את הבעלות הרשמית על הנכס ברוח' טברסקי על שם השותפה, ללא תמורה. הנכס ברוח' טברסקי מחולק ל-7 חדרים קטנים, מטבחון ושני חדרי המתנה.

ב. החל מנואר 2015, או סמוך לכך ועד 12.6.17 (להלן: "התקופה") הפעילו

הנאשمت והשותפה, וניהלו בנכס, בית بواسת בו סופקו שירותים מין בתשלום (להלן: "בית הבושת בטברסקי"), בסיוועו של נאשם 3.

ג. במהלך התקופה ניהלו הנאשمت והשותפה את בית הבושת בטברסקי, בסיוועו של נאשם 3, באופן הבא:

- (1) ב-1.4.14, חתמה השותפה על חוזה שכירות פיקטיבי עם השוכר הפיקטיבי המציג מצג כזוב לפיו הוא שוכר ממנה את הנכס בתמורה לסך של 19,500 ₪ לחודש. הנאשמת והשותפה החתימו את השוכר הפיקטיבי בידיען כי הוא אדם הסובל מבעיות נפשיות, וזאת על מנת להסotta את מקור הכנסתן הנובע מעבירות הסרסרות והבאת אדם לידי עיסוק בזנות כמפורט באישום זה. בתמורה תשלום הנאשمت והשותפה לשוכר הפיקטיבי סך של 1,000-500 ₪ לחודש, וכן אפשרו לו לקבל שירותים מין מהנשים ללא תשלום.
- (2) ב-1.9.16, החתימה השותפה, בידיעת הנאשמת, את פלוניות ואת אלמנויות על חוזה שכירות פיקטיבי, המציג מצג כזוב לפיו שתי הנשים שכרו את המקום בתמורה לסך של 19,500 ₪ בחודש מהשותפה. לאחר החתימה, התחרטה אלמניות וביקשה לסתת מהחתימה. בעקבות זאת, החתימה השותפה, בידיעת הנאשמת את פלוניות ואת אלמנויות (להלן: "השוכרות הפיקטיביות"), שתי נשים שסיפקו שירותים מין בבית הבושת בטברסקי, על חוזה שכירות פיקטיבי, המציג מצג כזוב לפיו שתי הנשים שכרו את המקום, תמורה סך 19,500 ₪, מהשותפה.
- (3) השותפה שילמה את החשבונות בגין תפעול המקום, בידיעת הנאשמת.
- (4) הנאשמת והשותפה ארגנוו את המשמרות, והורו על שעوت המשמרות, באופן שקבעו מתי הגיע כל איש לבית הבושת בטברסקי, לשם קיום יחסי מין בתשלום.
- (5) הנאשמת והשותפה קבעו את משך פעילות בית הבושת בטברסקי במשך 7 ימים בשבוע, בשתי משמרות יומיות.
- (6) הנאשמת והשותפה ניהלו את המקום כך שבעל משמרת סיפקו בין 3-9 נשים שירותים מין בתמורה לתשלום ("האתנן").
- (7) הנאשמת והשותפה ניהלו את המקום כך שכל איש סייפה שירותים מין לבן שניים ל-25 ל-25 לקוחות בכל משמרת.
- (8) בהוראת הנאשמת והשותפה, כל איש גבתה מכל לקוח אתן בסך 250 ₪, עברו פרק זמן של עד 30 דקות.
- (9) בהנחיית הנאשמת והשותפה, מתוך האtan ששולם לבית הבושת בטברסקי, הותירה כל איש סך של 125 ₪ (מחצית האtan) לפיקידות, עבור הנשים הגיעה. הנאשמת נזפה במאחרות והתקשרה לנשים שלא הגיעו במטרה לזהות אותן. הנשים שלא הגיעו היו אמורות להודיע על כך לשותפה.
- (10) הנאשמת והשותפה התקשרו לעיתים קרובות לבית הבושת לוודא מי מהנשים הגיעו. הנאשמת נזפה במאחרות והתקשרה לנשים שלא הגיעו במטרה לזהות אותן. הנשים שלא הגיעו היו אמורות להודיע על כך לשותפה.
- (11) הנאשמת והשותפה שכרו מאבטחים לבית הבושת בטברסקי ושילמו להם שכר יומי של מאות

שקלים.

- (12) הנואמת והשותפה ארגנו את משמרות הפקידות שסיעו בניהול בית הבושת בטברסקי וסחרו פקידות חדשות לעובוד בבית הבושת.
- (13) הנואמת והשותפה היי אחראיות על פתרון סכסוכים בין הפקידות או הנשים שפעלו בבית הבושת בטברסקי.
- (14) הנואמת והשותפה ביררו מספר פעמים ביום אודות הידין היומי.
- (15) הנואמת והשותפה חיפשו ומצאו נשים חדשות שישפקו שירות זנות בבית הבושת בטברסקי, והדריכו את הנשים הללו.
- (16) הבעלים הגיעו לאסוף את הידין היומי ולהילכו בינו לבין הנואמת.

ד. לאחר סגירת בית הבושת ביצחק שדה, על פי צו בית המשפט, עברו הנשים ששיפקו שירות מין וחלק מהפקידות, לבית הבושת בטברסקי, ועל הדלת של הנכס ביצחק שדה הותרسلط המפנה את הלוקחות לבית הבושת בטברסקי.

ה. במהלך התקופה בין ינואר 2015 ל-12.6.17, הפיקו הנואמת והשותפה, מניהול בית הבושת בטברסקי, אתן בסך של 10 מיליון ₪, שנitan מלוקחות שירות זנות.

ו. בנוסף, הנואמת והשותפה פרסמו את שירות המין שניתנו בבית הבושת בטברסקי, בהיקף נרחב, באתר אינטרנט וכן באמצעות כרטיסי ביקור שהונחו על רכבים חונים על ידי מחלקי כרטיסים, שיחילקו את הלקוחות, מספר פעמים ביום. את מחלקי הלקוחות שכחו הנואמת והשותפה, ששלימו להם עבור חלוקת הלקוחות.

ז. במטרה להסווות את הפעולות העבריניות בבית הבושת בטברסקי ועל מנת להסתיר הקשר אל הנואמת ואל השותפה, ואת מקור הכנסתן הנובע מעבירות הסירות והבאת אדם לידי עיסוק בזכות כמפורט לעיל, החתימה השותפה, בידעת הנואמת, את השוכרות הפיקטיביות על הזוג פיקטיבי כמתואר לעיל. בנוסף, במטרה לשבש את UBODET המשתרעה ולהסווות את בעלותן של הנואמת והשותפה על בית הבושת, הדריכו הנואמת והשותפה את הנשים המספקות שירות מין בבית הבושת, להציג מצג כוזב, במקרה של חקירה עתידית, לפיו הן מנהלות את עצמן ואוספות סך של 60-70 ₪ בכל משמרת, עבור תשלום חשבונות ושכירותה המקום.

ח. הנואמת והשותפה העסיקו מנהלת ופקידות אשר סייעו להן בניהולו השוטף של בית הבושת בטברסקי, ובין היתר: ענו לטפלונים ונתנו הסברים ללקוחות; שכלו תיאור המקומות, תיאור הנשים והתשלום הנדרש; פתחו את הדלת ללקוחות; ניהלו רישומים של הלוקחות, צלצלו בעומון שהותקן בחדרים כhalbפו 20 דקות ובסיום, אספו את האתן מהנשים; הדריכו והנחו נשים שהגיעו לספק שירות מין בבית הבושת, כיצד פועל בית הבושת; קיימו קשר עם מחלקי הלקוחות, עם שירות המכבסה ועם המאבטחים ושילמו להם; דיווחו על כמות הלוקחות ועל סך ההכנסות מול סך ההוצאות; אספו את הכספי במעטפה והעבירו אותו לנואמת ולשותפה.

אישום שלישי - הלבנת הון

- א. בית הבושת ביצהק שדה, במהלך התקופה בין ספטמבר 2013 ועד 15.9.16, הפיקו הנאשמת והשותפה סך של 10 מיליון ₪, סכום שהוא "רכוש אסור" עליה מעבירות מוקור לפי חוק איסור הלבנת הון, ומקורה בעבירות סרסות והחזקת מקום לשם זנות לפי חוק העונשין.
- בבית הבושת בטברסקי, במהלך התקופה בין ינואר 2015 ל-16.6.17, הפיקו הנאשמת והשותפה רכוש אסור בסך של 10 מיליון ₪ (להלן: "**הרכוש האסור**").

ב. בתקופה זו עשו הנאשمت והשותפה פעולות שיטתיות ועקביות במטרה להסתיר ולהסווות את מקור הרכוש האסור בעבירות, את בעלונן ברכוש ואת הפעולות הנעשות בו, לשם שימוש עתידי בו, בין היתר, בכספי שהשכוו את הנכסים לאחרים, באופן פיקטיבי וכוזב, ובכך שהנחוו "אנשי קש" לחתת אחריות בכצב על ניהול המקום; בכך שהנחוו את הנשים ששיפקו שירותים מיין בבתי הבושת להיעד כי אחר מנהל את המקום או שהן מנהלות אותו בעצמן; בכך שהילמו במצוון בלבד את כל הוצאות בית הבושת, לרבות את שכר הנשים שעבדו במקום, התשלום עבור שירותם הפרטוני והוצאות המזומנים דוגמת המגבות, הכל כמפורט להלן.

ג. בית הבושת ביצהק שדה:

- (1) כמתואר לעיל, הנאשמת רכשה את הנכס ביצהק שדה, לשם הפיכתו לבית בשות, בתמורה ל-618,000 ₪, שהוצאו לשם ביצוע עבירה.
- (2) לצורך הפעלת בית הבושת ביצהק שדה, ובמטרה להסתיר ולהסווות את מקור הרכוש האסור בעבירה ובעלותה בו באמצעות "איש קש", חתמה הנאשמת, על חוזה כוזב בין השוכר הפיקטיבי, לפיו הוא שוכר ממנה את בית הבושת, למטרות חוקיות, וזאת בתמורה לסכום חודשי של 17,750 ₪.
- (3) הנאשמת אף הפקידה בחשבון הבנק שלה כל חדש מזומנים מהאתן שקיבלה בבית הבושת, בסך 17,750 ₪, זהה לאמור בחוזה הפיקטיבי, מבלתי לדוח לבנק את מקור הכספי. הנאשמת דיווחה בכצב לבנק, בו התנהלה חשבונה, כי היא מתפרנסת מביתו לאומיים ומ כספים שנונ坦ה לה אמה בלבד.
- (4) לאור תקופת הפעולות המשיכו הנאשמת והשותפה לשולט בבית הבושת ובנכסי שבבעלותה הנאשמת, וניהלו בעצמן את בית הבושת.
- (5) הנאשמת והשותפה שלימו לשוכר הפיקטיבי כסף בתמורה לכך שיציג מצג כוזב לפני כל כאילו הוא בעל המקום ומנהלו. גם הנשים במקום הודרכו למסור עובדה זו.
- (6) בשל כך, הוגש נגד השוכר הפיקטיבי כתב אישום בגין עבירות על החזקת מקום לשם זנות וسرסורת ונפתחו נגדו הליכים פליליים.
- (7) הנאשמת והשותפה שלימו את הוצאות בית הבושת במצוון, בכלל זה הוצאות פרסום, פעולה ותשולם למי שעבד בבית הבושת.
- (8) בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסווות את בעלונן ברכוש האסור ומקורה ניהול בית הבושת, הורו

הנאשמה והשותפה לנשים בבית הבושת להציג עצמן כמנהלות המקום. בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסווות את מקור הרכוש האסור בעבירה, הנחו הנאשמת והשותפה את הנשים בבית הבושת ביצחק שדה לומר כי מדובר בעסק של שכרת חדרים והנחו את הפיקודות להחביא את רשותת הלוקחות, במטרה להסתיר את היקף הכנסות של בית הבושת.

ד. במהלך התקופה מספטמבר 2013 ועד 15.9.16, במטרה להסתיר ולהסווות את הרכוש האסור שהתקבל בזמן ובמטרה שלא יהיה דיווח לפי חוק איסור הלבנת הון, מסרה הנאשמת מידע כוזב לבנקים, בהם התנהלו חשבונותיה על ידי קר שדיוחה בכזב כי מקורות הכנסתה הם ביטוח לאומי, בשל הויתה נכה, ומ כספים שמוסרת לה אמה. בכך יצרה הנאשמת מצג כוזב של מקור הכנסה חוקי, לשם יצירת מצג שווה של חשבון לגיטימי, לשם ערבות הרכוש האסור והסואתו. זאת, בידועה כי הכספיים המופקדים בחשבון היו כספי האתן והרכוש האסור.

ה. בית הבושת בטברסקי

(1) כאמור לעיל, נאם 3 רכש את הנכס בטברסקי, לשם הפיכתו לבית בושת, תמורת 800,000 ₪, שהוציאו לשם ביצוע עבירה. בהמשך, העביר הנאם 3 את הבעלות בנכס ברח' טברסקי לשותפה.

(2) לצורך הפעלת בית הבושת בטברסקי, ובמטרה להסתיר ולהסווות את מקור הרכוש האסור בעבירה, באמצעות "איש קש", חתמה השותפה, בידיעת הנאשמת, ביום 1.4.14, על חוזה כוזב עם השוכר הפיקטיבי, לפיו הוא שוכר את בית הבושת, למטרות חוקיות.

(3) בספטמבר 2016 החתימה השותפה, בידיעת הנאשמת, את פלונית ואת פלמוניית על חוזה שכירות פיקטיבי, לפיו שוכרות פלונית ופלמוניית את הנכס ברחוב טברסקי, בתמורה לסכום חדש של כ-19,500 ₪. חוזה השכירות הפיקטיבי נועד להסווות את חלקן של הנאשמת והשותפה בעלות ובניהול בית הבושת. בנוסף, הפקידה השותפה בכל חדש מזומנים מהאתן שהתקבל בבית הבושת, בסך זהה לגובה דמי השכירות שצוין בחוזה הפיקטיבי.

(4) הנאשמת והשותפה, שילמו את הוצאות בית הבושת בזמןן, בכלל זה הוצאות הפרוסום, טיפול ותשלום למי שעבד בבית הבושת.

(5) בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסווות את בעלותן ברכוש ומוקורי ניהול בית הבושת, הורו הנאשמת והשותפה לנשים בבית הבושת להציג עצמן כמנהלות המקום. בנוסף, ובמטרה להסתיר ולהסווות את מקור הרכוש האסור בעבירה, הנחו הנאשמת והשותפה את הנשים בבית הבושת בטברסקי לומר כי מדובר בעסק עצמאי, שהן מנהלות את עצמן, ומשלמות עבור השכירות והחשבונות סך של 60 ₪ בלבד לכל יום. בנוסף, הנחו הנאשמת והשותפה את הפיקודות להחביא את רשותת הלוקחות, במטרה להסתיר את היקף הכנסות של בית הבושת.

(6) בחודש אוקטובר 2012 נרכשה דירה ברחוב ביאליק 136 ברמת גן, בתמורה כוללת של כ-1,320,000 ₪. הערת זהירה על הדירה נרשמה על שם אם הנאשמת ביום 8.12.15. הנאשמת העבירה סכום של 450,000 ₪ לאמה, לטובת רכישת הדירה.

(7) חלק מהפעולות ברכוש אסור שביצעה הנאשמה, השתמשה הנאשמה ברכוש אסור לשם רכישת רכב מסווג "גייפ קרייזלר" בשנת 2017, בסך של כ-300,000 ₪. הנאשמה השתמשה למימון הרכישה בהלוואה שנלקחה על שמה ועל שם אמה, בסך של כ-170,000 ₪, שאוותה השיבה הנאשמת בין היתר מהרכוש האסור.

אישום רביעי - אישום מס

- א. באישום זה, העסק ביצחק שדה והעסק בטברסקי, יוכנו להלן: "**העסקים**".
- ב. במהלך שנות המס 2013-2015, דיווחה הנאשمة בדוחות שהגיעה לרשויות המס על הכנסתותיה, כך שדיוחה על הכנסתות בשנת 2013 בסך 150,000 ₪; בשנת 2014 בסך 192,000 ₪ ובשנת 2015 בסך 192,000 ₪. מדובר אלו השמייה הנאשמת את הכנסתות מהעסקים.
- ג. כאמור באישום הראשון, בתקופה הרלוונטית, במסגרת עסקו ומעיסוקו כמנהליות ביצחק שדה, הפיקו הנאשمة והשותפה מהעסק ביצחק שדה, הכנסתות בסך של 10 מיליון ₪.
- ד. כאמור באישום השני, בתקופה הרלוונטית, במסגרת עסקו ומעיסוקו כמנהליות העסק בטברסקי, הפיקו הנאשمة והשותפה מהעסק בטברסקי, הכנסתות בסך של 10 מיליון ₪.
- ה. בכל אחת משנהו המס בתקופה הרלוונטית לאישום, במיד, בכונה להתחמק ממס, השתמשו הנאשمة והשותפה במרמה ורימה ופעלו בתחום כדלקמן:
- 1) לא הודיעו לפקיד השומה על פתיחת העסקים, נדרש לפי סעיף 134 לפוקודת מס הכנסת (נוסח חדש) תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסת**");
 - 2) לא ניהלו ספרים, פנקסי חשבונות, ורשומות כדי על הכנסתות הנובעות מהמעסקים או הכנסתות הנובעות מעיסוקם כמנהלים ולא הוציאו חשבונית או קבלות;
 - 3) השכוו את בתיהם בעסק באופן פיקטיבי לאנשים אחרים, שילמו את ההוצאות בגין הפרטום, המגבוט, המאבטחים בזמןן, באמצעות אנשי בניין, הנאשمة והשותפה הנחו את מנהלת המקום, הפקידות והנשים שספקו שירותים מין בבית העסק להיעיד כי אחר מנהל המקום, או שהן התארגנו עצמאית ולהימנע מלמסור את שמותיהן למשטרה.
 - 4) העלוימו את הכנסתות מהעסקים כאמור בתת סעיפים ג' ו-ד' לעיל.

אישום חמישי - שיבוש

- א. ביום 23.11.2014 הוגש נגד הנאשمة כתב אישום המיחס לה עבירה של השכרת מקום לשם זנות, עבירה לפי סעיף 205 לחוק. כתב האישום מתנהל במסגרת הליך **ת"פ 16574-01-15 מדינת ישראל נ'シリ ואחר'** בבית המשפט השלום בתל אביב יפו, בפני כב' השופט מלמד (להלן: "**ההילך הפלילי** ו/או **ההילך**").

- ב. כתב האישום כלל עדי תביעה, בהם גם ארבע عشرה נשים, אשר סיפקו שירותים מין

לאורך התקופה המתוירת בכתב האישום בבית הבושת ביצחק שדה.

ג. ביום 8.6.2016 ניתנה החלטה על ידי כב' סגן הנשיא צחי עוזיאל, כי היליך ייקבע לשמיית ראיות בתאריכים 1.1.17 ו-8.1.17.

ד. במועד סמוך לתחילת מועד העדות, ובזאתה כי יש עדים העתידים להיות מזומנים לעודותם בבית המשפט, יצירה הנאשמה קשור עם עדים בכונה למונע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בذرר של סיכול הזמנתם של עדים והעלמת ראיות.

ההלים

4. כתב האישום הוגש נגד הנאשמת, יחד עם השותפה (הנאשמת 2), הבעלים של בית הבושת בטברסקי (הנאשם 3), השוכר הפיקטיבי (הנאשם 5) והפקידות (נאשמות 4, ו-6 עד 9).

ההלים בעניינו של הנאשם 5 הופסקו בהתאם לסעיף 19(ב)(1) לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969.

נאשמות 6 עד 9 הודיעו, בעקבות הליך גישור בפני כב' השופט ב. שגיא, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, ודין נוצר.

נאשמת 4 הודה, בעקבות הליך גישור בפני כב' השופט ב. שגיא, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, וגזר דין עתידי להינתן ביום 12.9.18.

עניינה של הנאשמת הופרד מעניינים של הנאשמים 2 ו-3.

גזר דין זה מתייחס לנאשמת בלבד.

הסדר-הטיעון

5. במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום, והוא כולל כי ב"כ הצדדים יעדטו במשותף להשים על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין תקופת מעצרה, מאסר מותנה, וקנס בסך 50 אלף ל"ג או מאסר תמורתו.

עוד הוסכם שייקבע מועד נדחה לריצוי מאסר הנאשמת - תוך שישה חודשים ממועד מתן גזר הדין.

ב. תינתן לנאשמת הزادנות, בתוך 4 חודשים ממועד גזר הדין, לפדות את הנכס ברחוב יצחק שדה בסכום של 720,000 ₪, שיחולתו לטובת קרן החילוט. אם לא תפדה הנאשמת את הנכס, יחולט הנכס, חלף הסכום האמור.

చולטו הסכומים הבאים: סך 14,220 ₪ במזומנים שנתפס בידי הנאשמת; סך 20,963 ₪ שנתפסו בחשבון הבנק שלו בבנק לאומי, סניף גורדון, מס' ח-ן 225501/05 ויתרת הסכום שנותרה לאחר מכירת רכב הקרייזלר מ.ר. 80-448-80.

הטעונים לעונש

6. ב"כ הצדדים ביקשו ממשותם לכבד את הסדר הטיעון ולהשיט על הנאשמים את העונשים שהוסכמו בಗידרו.

7. לטענת ב"כ המאשימה, העונש המוסכם מתישב עם רמת העונשה הנוגגת, בעבירות דומות ובנסיבות דומות. לפי הטענה, מתחם העונש ההולם בין העבירות בהן הורשעה הנאשمت נע בין שנתיים לחמש שנים מאסר בפועל. במסגרת המתחם, טען ב"כ המאשימה כי יש למקום את עונשה של הנאשמת ברף התחתון, זאת, לאור מצבה הרפואי המורכב; היעדר עבר פלילי לרלוונטי; הודהתה וחרטתה; החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי כתוצאה מן ההודאה; רמת העונשה הנוגגת במקרים דומים; והעונשה הכלכלית המשמעותית לה הסכימה הנאשمة - חילוט בסך כולל המתקרב ל-900,000 ₪.

8. הסניגור המלמד, עו"ד קבלר, הדגיש אף הוא את החיסכון המשמעותי בזמן שיפוטי כתוצאה מהודאות הנאשמת, וכן את נסיבותה האישיות הקשות: מצבה הרפואי המורכב, ובמיוחד, היוותה חוליה במחלה מסכנת חיים, ממנה נפטרו אביה ואחיה (כמפורט בחומר עדות רפואית מטעם הגינה (נ/2) ובאוסף המסמכים הרפואיים (נ/3)); הרקע המשפטי והחברתי הקשה בו גדלה; השתיכותה בעבר לחברה שלילית, עם רקע של שימוש בסמים ושל זנות; היוותה אם לשני פעוטות. עוד הדגיש הסניגור את מעכראה הארוך, את העובדה שלא הביאה מי מהנשים לזמן ושהיחס לנשים בbatis הבושת, על פי הטענה, היה טוב.

9. הנאשמת, בדברה האחרון - אותו הגיעו בכתב לבית המשפט - תיארה את נסיבות חייה הקשות שהובילו לביצוע העבירות, נטלה אחריות על מעשה והבעה חריטה על המעשים (נ/4).

מתחם העונש ההולם

10. אין חולק כי מדובר ב"airou achd", בהתאם לסעיף 40ג לחוק (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

11. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי הנאשמת הם, בראש וראשונה, כבוד האדם של הנשים בمعالجزנות, בbatis הבושת שניהלה הנאשמת, שלמות נפשן וגוףן (לдин בטראמינולוגיה ובגישות השונות להגדרת זנות ראו: ד"ר יואב סנטו ומשה ברגר **סקירת ספרות בנושאים: תופעת הזנות במאה העשרים ואחת** (משרד הרווחה והשירותים החברתיים ומשרד לביטחון פנים, 2015)).

הערכיים המוגנים בבסיס עבירות המס בהן הורשעה הנאשמת הם השמירה על הקופה הציבורית, החיונית לפועלות המדינה, ונשייה שוויונית בנטל תשלום המיסים. עבירות הלבנת ההון, בהן הורשעה הנאשمت, נועדו להגן על תקינות המערכת הפיננסית ולהרתיע מפני ביצוע עבירות כלכליות באמצעות נטרול יסוד הרוח הטמון בהן. הערך המוגן בסיס עבירת שיבוש מהלכי משפט הנז Ordinal ההליך המשפטי.

12. בית המשפט העליון עמד בהרחבה על חומרתן של עבירות הקשורות בעיסוק בזנות, כגון סרסרות והחזקת מקום לשם זנות:

"**הuisok בזנות וצריכת הזנות אינם מהווים עבירה פלילית על פי חוק העונשין הישראלי** [ו途עם כי מעמדה החוקי של צריכת זנות שונה לאחרונה - י.ל] ... עם זאת כולן הדין הפלילי שורה של עבירות הקשורות בעיסוק בזנות כגון סרסרות, שידול לזנות וסחר לבני אדם למטרת זנות, אשר נועדו לילמוד ב'רשות' הדין הפלילי את אותם הגורמים הפעילים לייצור תשתיית לעיסוק בזנות ולהרחבה מימדיה של תופעת הזנות ושגשוגה עד כדי 'תשעה' של ממש. זאת מתוך הכרה בכך שאתם גורמים הינם הכוח המניע של 'תשעה' זו ועל פי רוב אף מפיקים פעילותם רוחים על חשבון העוסקים בזנות".

(ע"פ 5863/10 גוטיר נ' מדינת ישראל (11.7.2011), פסקה 11).

ובלשונו הציורית של כב' השופט מא' חיון:

"**סרסרות למשבי זנות היא מן המכוערים שבمعنى אדם. מעשים מכוערים עושים אנשים מכוערים, פארazyיטים אנושיים** - שמא נאמר כת אנושיים - שהמחוקק הורנו כי יש וראוי להיפרע מהם. וזה דמותו של הסרטון ה"קלסטי", הסרטון שהמחוקק שיווה לנגד עיניו: איש אלים, קשוח, אגונטורי, חסר רגשות וחסר מצפון, נעדך רגשי מוסר כלשהם. אדם השולח נשים צערות וחלשות אופי לעבוד עבورو בזנות, נוטל מהן את כספן, נוהג בהן באלימות ובכפייה וחיה חיים בזבזנים על חשבונן".

(ע"פ 3520/91 תורגמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 441 (1993)).

13. עצמת פגיעת הנאשمت בערכיים המוגנים ממשמעותית. אמנם, חלק ממאפייני החומרה, המאפיינים את עבירת הסרסרות, לא התקיימו בمعنى הנאשמת. בפרט, בעובדות כתוב האישום המתוקן לא מתואמת

אלומות או כפיה כלפי מי מהנשימים, ועבירות הבאת אדם לידי זנות נמחקה במסגרת הסדר הטיעון מכתב האישום המתוקן. עם זאת, לא ניתן להתעלם מאופיין הנצלני, הדורסני והפגעני של עבירות הסרטנות והחזקת מקום לשם זנות, באשר הן.

14. בمعنى הנאשמה מצבור מאפייני חומרה משמעותיים, כלהלן: התקופה הארוכה שבה בוצעו העבירות, ארבע שנים; מספרן הרב של הנשים שנוצלו ל贌ות בbatis הובשת בעבורה או בניהולה של הנאשמה; חלקה המרכזית של הנאשמה, שניהלה את שני בתיה הובשת יחד עם השותפה, וגררה במעשהיהם את השוכרים הפיקטיביים ואת הפקידות לביצוע עבירות. חמוץ במיוחד ניצולו הציני והנסנה של השוכר הפיקטיבי, שנבחר על ידי הנאשמה, בזדעה שהוא לוקה בעיות נפשיות; הסיבה לביצוע העבירות - בצע כסף; היקפי האתנון שנגבו בbatis הובשת ואשר הולבנו על ידי הנאשמה, והוסתרו מרשות המס, כ-10 מיליון ₪ בכל אחד מבתי הובשת.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוגעת למלמדת כי בתי המשפט נוהגים לגזור, בעבירות דומות, עונשי מאסר לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנسبות הקונקרטיות. ראו, למשל: רע"פ 1976/15 **יעקב לויצקי נ' מדינת ישראל** (24.03.2015); ת"פ (ת"א) 23407-08-15 **פרקיות מחוז תל אביב פוליל' נ' מובשנzon ואח'** (30.5.18); ת"פ (ת"א) 42992-07-15 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14.03.2017); ת"פ (ח') 1031/04 **מדינת ישראל נ' ליבשיץ** (16.7.04).

16. בಗזרת העונש, יש ליתן משקל למכלול נסיבותה האישיות של הנאשמה, ובמיוחד למצבה הרפואי מסכן החיים (נ/2, נ/3); לרקע המשפחתית הקשה ממנו צמחה ולנסיבות חייה הסבוכות; להיותה אם לשני פעוטות; להודאותה שחסכה זמן טיפול רב; לעברה הפלילי הרלוונטי, שאינו מכבד; לנטיילת האחוריות על מעשה; ולהסכם הנאשמה לחילוט בסך משמעותי של כ-900,000 ₪.

17. המבחן שנקבע לצורך השאלה האם יש לכבד הסדר טיעון, אינו מבחן ההלימה, כי אם מבחן האיזון (ראו: ע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.17); ע"פ 1958/98 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) (1998) 577).

לאור כל האמור, אל מלآل הסדר הטיעון, לא הייתה מהסס להשיט על הנאשמה עונש מאסר חמוץ מזה שעתרו הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון. עם זאת, בשים לב להלכות בית המשפט העליון בדבר כיבוד הסדרי טיעון, יותר נסיבות הקולה, סבורני שההסדר אינו חריג באופן המצדיק אי כיבודו, ולפיכך החלטתי לכבדו.

סוף דבר

18. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשמה את העונשים הבאים:

12.6.17 א. 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בניקי תקופת מעצרה מיום

עד יום 29.3.18.

ב. 12 חודשים מאסר מותנים, למשך 3 שנים מיום שחרורה ממשר, והתנאי הוא שהנאשם לא תעבור אליו מעבירות בהן הורשעה, או כל עבירה אחרת מסווג פשע מתוך סימן י' שבפרק ח' לחוק העונשין (UBEIROT SHL ZNOT V'TOMVA), או כל עבירה בגיןיה להוראות החוק לאיסור הלבנת הון, לרבות ניסיון או סיוע לעبور אליו מעבירות אלה.

ג. קנס בסך 50,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-5 תשלוםmons חודשיים שווים ורצופים בסך 10,000 ₪ כל אחד, או 10 ימי מאסר נגד כל תשלום ותשלום.

התשלום הראשון ישולם עד ולא יותר מיום 18.11.18, יתרת התשלומים ישולם עד ולא יותר מיום 1 לכל חדש קלנדרי לאחר מכן.

לא ישולם תשלום במועדו, יועמד הקנס, או יתרתו, לפירעון מלא לאלהר.

הנאשם תחל בריצוי עונש המאסר ביום 12.3.2019.

19. הנאשם רשאית לפדות, בתוך 4 חודשים מהיום, את הנכס ברחוב יצחק שדה בסכום של 720,000 ₪ שיחולטו לטובות קרן החילוט.

אם לא תפדה הנאשם את הנכס, יחולט הנכס, חלף הסכם האמור, לטובות קרן החילוט

אני מורה על חילוט הסכומים הבאים, לטובות קרן החילוט:

א. סך 14,220 ₪ בזמן שנטפס בידי הנאשם.

ב. סך 20,963 ₪ שנטאסו בחשבון הבנק של הנאשם בבנק לאומי, סניף גורדון, מס' ח-ן 225501/05.

ג. יתרת הסכם שנותרה לאחר מכירת רכב הקרייזלר מ.ר. 80-448-80.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בנסיבות הצדדים.

עמוד 13

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

